

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oglasnila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 20. marca.

Denašnji, drugi dan budgetne debate je vzišel iz drugega obzorja, kakor pa včerajšnji. Včerajšnji govori so izvirali od političnega teženja. Notranje politično stanje česke kraljevine je razpravljali pretirajoči in zavijajoči Hallwich; smrtno politično borbo štajerskih Slovencev slikal je z gromkim glasom naš Božidar Raič; kako Taaffejevo ministerstvo tačas nemščino sili celo v laške Tirole, kazal je Bertolini in govoriti proti politični smeri desnice in vlade, ta namen imel je levičar Pirquet. Danes pa se je debata vila po drugej strugi, Janes sta levičar dr. Menger in grof Dzieduszycki iz poljskega kluba govorila zgolj z budgetarnega in gospodarskega stališča in celo naš poslanec g. Mih. Vošnjak, ki je poln političnega mučeništva slovensko-štajerskega, uvajal je svoj govor z odstavki o davkovnih bremenih in o gospodarskej, zlasti poljedeljskej krizi. Le četrti govornik pl. Pacher z levece je piskal v politiko, prav nerodno prepevajoč slavo ustavoverne stranke.

Prvi z desnice je danes govoril g. M. Vošnjak in kakor smo že omenili, najprvo o gospodarskih razmerah. Da narod sedaj more plačevati višje davke, da pa nasproti temu padajo poljedeljski dohodki v ceni, da po tem preti kmetškemu stanu pogin; to so znamenja našega gospodarstva, to je gospodarsko zlo. In za tem je naš poslanec na dolgo in široko popisoval in dokazoval, kakšen političen helot je Slovenec tudi pod to vlado na Štajerskem; nemamo ni slovenskih šol, ni slovenskih učiteljev za ljudstvo, za slovenščino po srednjih šolah se ne stori ničesar, zatirajo se slovenski sinovi v Mariboru in v Celji; uprava in pravica se deli v nemškem jeziku in večkrat tudi po rezoni nemškega političnega prepričanja, tako se porotno sodišče za Celje sestavlja jedino le od slovenskih protivnikov in slovenski narodnjak je že „a priori“ obsojen. Gosp. Vošnjak je koncem svojega poldrugo uro dolgega govora priporočal prehod v specialno budgetno debato, ker se nadeja, da bode vlada odstranila narodne krivice, ki se Slovincem gode ter popravila zamujeno. (Dobro! na desnici).

Kakor včeraj v g. Raiča, so tudi danes štajersko-nemški poslanci prežali v g. Vošnjaka; „sicut leo rugiens“, samo da je molčal, se je Carneri zviral po sedeži blizu govornika. Naučni minister dr. pl. Gautsch je obračal veliko pozornosti besedam našega poslanca glede šolstva ter si zapisal podatke; ali pač v naše dobro, utegnemo spoznati že v specialnej budgetnej debati.

Levičar dr. Menger je kritikoval budgetno pravo ter predloženi proračun. Z dobro pripravljenimi besedami se je pritoževal, da so se za druge države, zlasti za Italijo zadnja leta premenile budgetne postavbe, pri nas pa je ostala stara, kameralistična metoda. Budgetni provizoriji neso več izima, nego pravilo, davki so pol leta naprej uplačani, potem še le se odobruje proračun. Te nepravilnosti pa ni odkril dr. Menger, da-si se je to videlo, ker se je z velikim ponosom in oratorskim bombastom mudil s tem predmetom. Finančni minister je vlani sam priznal ta nered in tudi izjavil, da ga je želja o pravem času predlagati proračun, le da to večkrat brani okolnost, ker se državni zbor ne sklicuje dovolj zgodaj pred koncem leta zastran dru-

gih zborovanj. Sicer pa ta nedostatek, ki je bil v permanenci tudi pod prejšnjimi vladami, da-si proti zdravej logiki, ni še posebna nesreča za Avstrijo. Druga je z vsebino proračuna, ki za to leto kaže bilancijo z večjim upravnim deficitom, ki kaže, kako mora biti karkoli z davkom obloženo, da so dohodki državni primerni razhodkom. Dr. Dunajevski bi bil z nami vred hvaležen finančnemu geniju, ki je danes svetil na levici, da bi se iz njegovih ust zvedelo, kako znižati stroške v državnej upravi in kako pripraviti narodno gospodarstvo v boljše stanje. A namestu tega nam je le razkladal, da drugod po Nemčiji, v Italiji živijo kakor v svetih nebesih; če tudi bi to bilo res — quod non —, to za nas ni nobena tolažba, kakor bi ne bila, ako bi minister na to odgovarjal, da je sploh povsodi finančna mizerija in gospodarska kriza. Tudi smo mej govorom kmalu izgubili nadejo, da bi nas dr. Menger s svojimi tovariši megal odrešiti, ker govorec o sestavi proračuna, dotikal se je besedilnih malenkostij in podtikal brez dokazov zavijajoče finančnemu in trgovskemu ministru. Levica mu je večkrat odobravalna izjave, zlasti proti koncu, ko je naglašal, da je na levici več inteligencije, več posestva in več davčne sile, pa da od te desnice ni nikoli pričakovati boljšega proračuna. Na nas pa je ves govor napravil ta utis, da se ima avstrijska država vedno kaj boljšega nadejati tudi v gospodarskem, budgetarnem oziru od ministra, ki je vzeti in podpiran od desnice, nego-li od leviškega izvoljenca pl. Plenerja ali od denašnjega njegovega tekmeča — poslanca iz Jägerndorfa!

Poljak grof Dzieduszycki je v dolgem stvarnem govoru odkril rane, zastran katerih hira gospodarstvo v obče, osobito pa kmetijstvo. Dejal je, da se prejšnji zistem brigal le za nemške velike obrtne in za jeden del nemških uradnikov, pa je v nemar puščal poljedelstvo in razvoj posameznih dežel. Da se poljedelstvo povzdigne, ne zadostuje carina in ta bi tudi ničesar ne koristila, ako se tarifi železniški s pridom ne uredijo, ker sedaj uprava železnic državnih več gleda na tujo obrtnost in vnaenje poljedelstvo. Grof je nadalje poudarjal nekaj terjatev za Galicijo. Sploh morejo njegove izjave zanimati boljše severne in vzhodnje dežele; naših

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

Prvo poglavje.

Ubogi duhovnik ga ni bil umel. Njegove misli bile so druge. Že je videl grajskega propovednika, kako hodi po vaških ulicah, pred vsako hišo postaja in skozi razpoke v vratih vtika evangeljske brošurice.

Pavel je bil mej tem pričel opisovati hotel, ki je bil po njegovih besedah pravo čudo.

„To se ve, da je opravljen neukusno in s kričočo gizdo,“ seže mu gospa Lavardensova v besedo.

„Nikakor ne, mamica, nikakor ne! Nič kričočega, nič posiljenega . . . Oprava prekrasna, vse ukusno in originalno urejeno . . . Imajo tudi rastlinjak, da ga ni takega, z električno svetlobo. V tem rastlinjaku stala je miza z okrepečali v senčnici, polnej grozdja — sredi aprila! In odtrgal si jih, kolikor si hotel. Kotiljonova drobnjav stala je tisti

večer baje štirideset tisoč frankov. Dragotine, bonboniere in mične stvarice bile so vmes . . . in prosili so te, da bi vzela jih s sabo. Jaz sicer nesem ničesar vzela, a marsikdo se ni dal dvakrat prositi . . . Puymartin pravil mi je tisti večer zgodbo gospe Scottove, a ta se ni popolnem ujemala z zgodbo gospoda de Larnaka. Roger mi je pravil, da so vrvoplešci odnesli gospo Scottovo, ko je bila še majhna, in da jo je njen oče zopet našel v potujočej jezdarni, kjer je skakala skozi papirnate obroče . . .

„Umetna jahalka!“ vzklikne gospa Lavardensova; „beračica bi mi bila vendar le ljubša!“

„In mej tem, ko mi je Roger pripovedoval ta pustolovni roman, videl sem to umetno jahalko, stopivšo iz stranske dvorane, odedo z divnim odelom od svil in zobcev in čudil sem se tem sijajnim plečam, na katerih se je videla ovratnica z demanti kot golobje jajce. Pravili so, da je finančni minister skrivaj polovico kronin demantov prodal gospe Scottovej ter samo vsled tega jeden mesec poprej v budgetu imel petnajst milijonov preostanka. Vrhu tega moram povedati, da je bila ta komedijantka jako odlična videti in popolnem domača v svojem bogastvu.“

Pavel se je bil tako razvnel, da mu je mati morala seči v besedo. Vpričo gospoda Larnaka, ki je bil malo nataknen, je vendar malo preprostodušno izražal svoje veselje, da je zanimljivo Američanko dobil za soseda.

Abbé Konstantin se je zdaj hotel odpraviti nazaj proti Longuevalu, a Pavel mu je branil.

„Ne, ne, gospod abbé, o tej vročini ne smete še jedenkrat na pot do Longuevala. Dovolite mi, da Vas popeljem. Žal mi je, da Vas vidim tako žalostnih, a poskušal Vas bom razvedriti. Če prav ste svetnik, pa sem Vas vendar le včasih s svojimi šalami spravil v smeh.“

Čez pol ure peljala sta se župnik in Pavel proti vasi. Pavel je govoril brez konca in kraja. Njegove matere ni bilo več zraven, da bi ga tešila in mirila. Veselost njegova je kar kipela.

„Veste, gospod abbé, Vi nemate prav, da se Vam to zdi tako ozbiljno . . . Le pogledjte, kako peketa moja kobilica, kako elegantno privzdiguje noge! Je li, Vi je še neste poznali? Veste li, koliko sem dal za njo? Štiristo frankov. Pred dvema tednoma zasledil sem jo v ojesu nekega sočivarskega voza. Kadar pride v tek, preteče Vam štiri milje v jednej uri. Le pogledjte, kako vleče! Hodi! Hi, hi! — Saj

binetto di lettura. „Furlanski kolono“, pravi Breška, „je močan, krepak, podjeten, hodi v Ameriko in drugam dela iskat, a Slovenec ne zna družega nego v mesto hoditi, da bi beračil. Oče Breske prišel je res z gor v mesto kot pošten Slovenec, kjer si je z marljivostjo in delom toliko premoženja pridobil, da je svoje otroke pošteno odgojil. Da bode sin mrtvemu še po glavi bil, tega si menda mož ni nadejal in tudi ne zaslužil.

Čitalnica naša priredi v četrtek prvo besedo v postu; program je zelo zanimiv in nadejamo se obilne udeležbe.

Naše starešinstvo ima odlično smolo, kar se je podalo v varstvo tukajšnjega židovsko-liberalnega lista „Corriere“. Na prostorih poleg ceste, ki pelje na postajo, dovoljevalo je, da je vsak zidal, kakor je hotel, dokler se za to prosile osebe, ki pripadajo Corrierjevi stranki ali pa take, pred katerimi ima „Corriere“ respekt. Ko je pa hotel na svojem zemljišči zidati g. Vernega, ki ne vleče na isti vrvi s Corrierjevci, po svoje, mu je starešinstvo to zabranilo. Deželni odbor je zavrgel magistratovo prepoved, magistrat je rekuriral do najvišjega sodišča; a tudi tukaj — smola, magistrat je propal. Jednaka se je zgodila z magistratovim predlogom, da bi se seneni trg prelozil k „rusi hiši“; starešinstvo je to sklenilo, a nekateri meščani so temu oprekali in deželni odbor je zopet kasiral magistratov sklep. — Sicer pa se ponavljajo povsod mej to stranko dogodbe, katere kažejo, da gospodje neso po vsem jedini mej seboj. Pri „gimnastiki“ je bil velik ples, hčeri mogočnega magistratovca sta bili navzočni, a menda v navadni toaleti. Po prvem plesu jima je odbor prepovedal dalje plesanje in — odšli sta, a oče, ki ima za to društvo mnogo zasluge, dal je vsled tega svojo odpoved. — Tudi v gledališčnem vprašanju je bil zadnje dni velik vihar mej Nemci in Italijani. Slednji so hoteli Nemce vreči ter svojega moža dra M. — na čelo postaviti; že so zatrobili v svet, da je njih zmaga, a ko so šteli pred volitvijo glasove, uvideli so še le, da so delali račun brez krčmarja. Ubogi Slovenci služili so jim tudi v tem slučaju kot rudeč robec, da so zopet zjedini Nemške in italijanske vrste, potem, ko so ti in oni spoznali, da jim preti nevarnost od Slovencev. Amen.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Fara na Dolenjskem za zgradbo novega farova 400 gld. podpore.

— (P. n. gospodom volilcem Ljubljanskim.) Za dopolnilne volitve v mestni zbor bode shod volilcev III. razreda v četrtek, 25. dan t. m. dopoldne ob 11. uri. Shod volilcev II. razreda bode v soboto, 27. dan t. m. ob 7. uri zvečer. Shod volilcev I. razreda bode pa v nedeljo, 28. dan t. m. ob 11. uri dopoldne, — vsakokrat v čitalnični dvorani. Volilci se vabijo, da se prav mnogobrojno teh volilnih shodov udeležijo.

— (Iz Ptuja) poslali so tamošnji Slovenci državnima poslancema Božidarju Raiču in M. Vošnjaku danes telegram: „Neustrašljivo naprej! Narod za Vama!“

Poročnik spusti se v dir. Pavel požene svojega konjiča.

„Vrl dečko, ta Ivan,“ pravi Pavel.

„Da, istina!“

„Jaz ne poznam vrlejšega od Ivana!“

„Ne, ni ga vrlejšega.“

Župnik se obrne ter pogleda za jezdecem, ki je bil že izginil v lesu.

„Jeden je pa vender — Vi, gospod župnik!“

„Jaz? Jaz nikoli!“

„No, potem Vam bodem pa nekaj družega povedal, gospod abbé: Na sveti ni boljšega nego sta vidva skupaj, Vi in pa Ivan! Tako je prav, jelite? . . . Glejte, tukaj so dobra tla za dir, naj pa Niniche malo poleti. Zdel sem jej ime Niniche.“

Pavel malo pošlata Ninicho z bičem in žival zleti kot vrag. Ves blažen kliče Pavel:

„Poglejte vender, kako noge vzdiguje, gospod abbé, pogledajte, pogledajte, kako jih vzdiguje! Tako pravilno! . . . kakor ura! . . . Pripognite se malo, da boste videli, tako!“

In abbé, hoteč ustreči želji Pavlovej, se malo pripogne, da bi videl, kako Niniche privzdiguje noge . . . a mislil je „na vse“ kaj družega.

(Dalje prih.)

— („Politik“) ima telegram z Dunaja iz dne 18. t. m., da je dr. vitez Miklošič težko obol in da so se pokazala znamenja marazma. Miklošič je že 72 let star, a ker je bil vedno jako čvrst, smemo upati, da se mu kmalu obrne na bolje.

— (Instalacija.) Včeraj dopoldne bila je slovesna instalacija g. dr. Henrika Paukerja pl. Glanfeld stolnim dekanom in profesorja g. Miroslava Križnarja, kanonikom stolnega kapiteljna v Ljubljani.

— („Slovenske Maticе“) odbor imel je v 17. dan t. m. sejo, pri kateri je bilo mej drugim na dnevnem redu vprašanje, bi li „Matica“ prevzela in založila vsa zbrana Stritarjeva dela, katerih bi bilo v vezani in nevezani besedi nad 100 tiskanih pol. Kakor čujemo, bil je odborov sklep negativen, kar je v interesu „Slovenske Maticе“ same globoko obžalovati, kajti le s tem, če bode svojim članom dajala več leposlovnega berila, pridobila si bode novih udov. Obžalovati pa je rečeni sklep tudi z ozirom na naše slovstvo. „Matica“, prvi naš literarni zavod, moral bi v svojih knjigah podajati proizvode prvih naših književnikov ne pa tesnosrčno držati se zastarelih načel. Priporočali bi nekaterim gospodom, da bi si malo ogledali „Matico Hrvatsko“, ali pa jednake zavode na Českem, gotovo bi potem nekoliko odjenjali od svojega strogega „Non possumus“, kar bi bilo koristno njim samim, kakor tudi zavodu, kateri zastopajo. Sicer se pa bode o tej stvari še govorilo, če ne prej, pa pri občnem zboru.

— (Šempeterska podružnica v Ljubljani) družbe sv. Cirila in Metoda imela je včeraj ob 4. uri popoldne v Schreinerjevi pivnici svoj podružnični zbor, katerega je sklical pooblaščenec g. Zagorjan. Prisotnih bilo je 27 članov. Pooblaščenec g. Zagorjan otvoril je zbor s krepkim nagovorom ter predlagal predsednikom cesarskega svetnika J. Murnika, ki je potem v svojem govoru, poudarjajoč, da je namen društva itak vsakemu že znan, naglašal, da treba osnovati kolikor možno podružnic, da se bode delalo „Viribus unitis“, z zjedinenimi močmi, kajti le tedaj je uspeh gotov. Prečitala in vsprejela so se potem pravila, ne da bi bilo kaj važnega ugovora. Potem bila je volitev. Izvoljeni so: Prvomestnikom g. J. Zagorjan, njega namestnikom g. Velkovrh; zapisničarjem g. Skalé, njega namestnikom g. Alojzij Poljanec; blagajnikom g. Ignacij Valentinčič, njega namestnikom g. Hauptman. Po končani volitvi začelo se je upisavanje udov, katerih mlada podružnica broji že lepo število. Pristopili so: Pokrovitelj gosp. Ivan Velkovrh (100 gld.), ustanovniki: Hauptman, Počivalnik, Zagorjan, Regali, Ferdo Kosak, Novak, Skale, Sket, Rohrmann. Poljanec. Razen teh upisalo se je 27 letnikov, 10 podpornikov, tako, da je podružnica že včeraj imela 48 članov. Kakor smo čuli gg. ustanovitelje, pristopilo bode tej podružnici na stotine članov. Načelnistvo je prav srečno izbrano in gotovi smo si, da bodo vsi delovali v prosep blagega namena. Družbo sv. Cirila in Metoda so pri tem zboru zastopali gg. dr. Vošnjak, cesarski svetnik J. Murnik in prof. Toma Zupan. Po končanem zboru govorili so gg. Zagorjan, Murnik, Valentinčič ter sprožili prav umestne napitnice, pevci pa so nas presenetili z nekaterimi narodnimi zbori. Ker je bilo pri zboru mnogo odličnjakov s Šempeterskega predmestja, ker smo opazili veliko zanimanje in naušusenost, smo prepričani, da se bodo izpolnile g. prvomestnika Zagorjana besede, da bode podružnica rastla, cvetla in mnogo sadu donášala.

— (Prof. Dominik Pascolo) rodod iz Dolenje Ložnice na Štajerskem, katerega so lansko leto Slov. Bistričanom tako zavratno napali in ga težko ranili, ki poučuje na gimnaziji v Ufi, imenovan je ruskim dvorskim svetnikom, ter je dobil viteški red sv. Stanislava. Izmej najetih hlapcev, ki so ga napali in ranili, bil je v 17. dan t. m. v Celji Fran Bundschuh obsojen na mesec dni. Drukih zlodejcev pa neso mogli zaslediti.

— (Dr. M. Nemečič,) mestni fizik v Karlovc, odpelje se te dni v Pariz, da se priuči novi Pasteurjevi metodi proti steklini. Kaj pa pri nas? Hrvatje so nas prekosili glede ameriških trt, glede Pasteurja, pri nas pa menda še vedno velja: „Nur langsam voran!“

— (Prof. E. Kramar) preseli se že tekoči teden v Gorico, da nastopi s 1. aprilom službo rav-

natelja na kmetijski šoli. Izdal bode nekda knjigo o kmetijstvu za ljudske šole. Bode nam gotovo dobro došla.

— (Glasbeno-deklamovalska akademija) v telovadnici tukajšnjega učiteljskega, ki se je na sv. Jožefa dan tako sijajno obnesla, bode se v četrtek 25. dan t. m. zopet ponovila. Kdor torej zadnjič ni utegnil, naj te prilike ne zamudi, in si pravočasno priskrbi ustopnico, ker bode udeležba gotovo jako živahna. Program akademiji ostane neizpremenjen.

— (O pokojni M. Anfossy) smo v zadnjem listu poročali, da se je v soboto pogreb nenadoma ustavil in da se je raznesla po mestu govorica, da je umrša bila otrovana. Pogreb bil se je res ustavil, ker se je državnemu pravdnistvu doposlala ovadba, da je pokojna bila otrovana. Obdukcija trupla pa je pokazala, da to ni res, ampak da je umrla za vnetjem možganske mreže. Ker so se pozneje dobili tudi vrednostni papirji v znesku 12.000 gld., bila je neosnovanost vseh govoric dognana in pogreb vršil se je včeraj popoldne.

— (Iz Zagreba) se brzojavlja, da se je pričela kazenska preiskava proti dijaku, ki so se v sv. Katarine cerkvi udeležili demonstracije proti nemški propovedi. — Umirovljeni predsednik banskega stola, Klobučarič, ki je nad 70 let služboval, je hudo zbolel in pričakuje se njegova smrt.

— (Uredniške sladkosti.) Urednika v Karlovc izhajajočega lista „Svetlo“ g. G. A. Pretnerja, napalo je nedavno 5 našemljenih mož v njegovem zasobnem stanovanju. Nameravali so poskusiti nad njim jakost svojih gorjač. Urednik Pretner pa je čvrsto in pogumno odbil prvi napad in tako odvrnil večjo nesrečo. Napadavalci bili so opankarji, katere sta najeli dve dami, ki sta se po nekem članku v listu „Svetlo“ čutili zadeti.

— (Načrti gledališča na Reki,) prekrasne stavbe, katero je dogotovila kranjska stavbena družba, razstavljeni so že nekaj dni v Doberletovej prodajalnici na Dunajski cesti. Opozarjamo občinstvo, da so vse te lepe risarije delo nadobudnega mladeniča g. Cirila Kocha, Ljubljancana, ki sedaj obiskuje državno obrtno šolo v Gradci.

— (Nov srbski list.) V Belemgradu izhaja počenshi s 13. dnem t. m. nov list z naslovom „Novosti“, časopis za politiko in narodno gospodarstvo. Urednik mu je St. P. Vidaković. Politiško njegovo stališče po prvih številkah še ni jasno, kakor sploh vsa novejša srbska politika ne.

— (Nezgoda.) Železnični uradnik Lukeš, rodod Ljubljancan, sedaj nastanjen na Pragerskem ponesrečil se je v 18. dan t. m. Stojč meji kurentnim tirom, ni videl, da dohaja od zadaj druga lokomotiva. Ko je nevarnost prepoznal, hotel je preskočiti, a običal je mej relsno zmeno in vlak mu je zdrobil desno nogo. Dr. Stöger spremljal ga je v bolnišnico v Maribor.

— („Ljudske knjižnice“) izšel je 4. letošnji snopič. Vsebina: Pergamen mauriškega doktorja. Spisal E. Souvestre. Iz češčine preložil Jos. Sattler. — Ponočna straža. Česki spisala Božena Nemcova. Preložil Jos. Sattler. — Hudičev križ. Česki spisal J. Červenka. Preložil J. Sattler. — Kako je odlegel Ančki zobobol. Česki spisal dr. J. Štolba. Poslovenil Josip Sattler. — Carigradski deriši (menihi). Hrvški spisal Fr. Jukič, Banjalučanin. Poslovenil Božidar Strmski. Jeden snopič „Ljudske knjižnice“ stoji samo 6 krajc., po pošti 8 krajc.

— (Andrej Hofer) verni popis njegovega delovanja, kot junaški vodja Tirolcev leta 1810. Za prusto ljudstvo svobodno poslovenjeno. Založil in prodaja Anton Turk, knjigovez v Ljubljani. Tiskal L. Kordež v Mariboru. Cena 12 kr. Tako je naslov ravnokar izišli knjižici, katera obsega mnogo zanimivega berila in jej je cena v primeri z lepo vsebino jako nizka. Tisk je razločen, jezik tekoč in lahko umeven. Priporoča se občinstvu, posebno pa mladini.

— (Vabilo k rednemu občnemu zboru) „Notranjske posojilnice“ v Postojini, kateri bode dne 28. marca 1886 ob 5. uri popoldne. — Dnevni red: 1. Nagovor ravnatelja. 2. Poročilo blagajnikovo. 3. Poročilo nadzorovalnega odbora. 4. Volitev ravnateljskega odbora in sicer: a) ravnatelja, b) blagajnika, c) kontrolorja in d) 2 namestnikov. f) Volitev 6 članov v nadzorovalni odbor. 5. Predlogi društvenikov. K polnoštevilni udeležbi vabi častite deležnike najuljudneje ravnateljski odbor.

